

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL IAȘI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIE Nr. 1213/2013

Ședința publică de la 12 Aprilie 2013

Completul compus din:

Președinte: Pinte Violeta Elena

Judecător: Pona Maria Cristina

Judecător: Șeroanescu Drăgoș Radu Gabriel

Grefier: Abuhnoaci Valentina Eugenia

Pe rol se află pronunțarea cauzei în contencios administrativ și fiscal privind pe recurenta SC Ermini Bruno SRL și pe intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, având ca obiect anulare act administrativ, recurs împotriva sentinței numărul 1055/CA din 23.10.2012 pronunțată de Tribunalul Vaslui.

La apelul nominal făcut în ședința lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier din care rezultă că dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din 5 aprilie 2013, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea zi.

Din lipsă de timp pentru deliberare, instanța a amânat pronunțarea pentru azi, 12 aprilie 2013.

După deliberare,

CURTEA DE APEL,
Asupra recursului de față,

Prin sentința nr. 1055/23.10.2012, Tribunalul Vaslui a respins ca nefondată acțiunea formulată de reclamanta S.C. Ermini Bruno S.R.L. Vaslui, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut că a fost investită cu soluționarea acțiunii formulate de reclamanta S.C. Ermini Bruno S.R.L. în contradictoriu cu parata Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui având ca obiect anularea deciziei nr. 54/19.10.2009 emisă de D.G.F.P. Vaslui, anularea rapoartelor de inspecție fiscală nr. 3300/27.07.2009, nr. 3501/27.07.2009 și 3499/27.07.2009 precum și anularea deciziilor de impunere nr. 748/29.07.2009, nr. 749/29.07.2009 și nr. 750/29.07.2009 și a deciziei privind nemodificarea bazei TVA nr. 751/29.07.2009.

Din actele dosarului, Tribunalul a reținut ca reclamanta a fost supusa unei inspecții fiscale în perioada 08.07.2009-27.07.2009 ce a avut ca obiectiv verificarea obligațiilor de plată privind taxa pe valoare adăugată pentru perioada 01.07.2004-30.09.2006. În urma acestui control a fost întocmit raportul de inspecție fiscală nr. 3499/27.07.2009 și ulterior decizia de impunere nr. 748/29.07.2009, prin care au fost stabilite în sarcina reclamantei obligații fiscale în suma de 29.270 lei din care 23.900 lei reprezentând TVA și 5.370 lei majorări de întârziere. Suma de 23.900 lei neadmisa pentru deducere de către organele de inspecție fiscală a rezultat facturile fiscale nr. 06887703/06.11.2005 în valoare de 4.664,8 lei din care TVA în suma de 745 lei, factura nr. 06887704/10.11.2005 în valoare de 4.098 lei din care TVA în suma de 748 lei și factura nr. 06887705/16.11.2005 în valoare de 140.027,30 lei din care TVA în suma de 23357 lei (facturi emise de S.C. Sarsicom S.R.L.).

Guvernului nr. 28/1999, corect s-a constatat că nu s-a dovedit de societate că bonurile fiscale îndeplineau condițiile legale pentru ca aceste cheltuieli cu combustibilul să poată fi considerate deductibile din punct de vedere fiscal. De asemenea, organul de inspecție fiscală a stabilit suplimentar în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de 5.184 lei taxa pe valoarea adăugată, suma datorându-se faptului că societatea reclamanta a dedus suma menționată în baza bonurilor fiscale de combustibil ce nu conțin informațiile privind beneficiarul și numărul de înmatriculare a mijlocului de transport conform OUG 28/199 și art. 146 din legea nr. 571/2003 precum și faptului că reclamanta a dedus TVA conform facturii nr. 346/22.10.2007 în valoare de 1.000 lei din care TVA în suma de 191,44 lei emisă pe numele unei persoane fizice. Potrivit art. 145 alin. 1 și 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 (1), art. 146 alin. 1 lit. a din legea nr. 571/2003, art. 46 din Normele metodologice, dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 rezultă că justificarea deducerii taxei pe valoare adăugată pentru carburanți auto achiziționați se face cu bonuri fiscale emise conform dispozițiilor legale și care trebuie să poarte ștampila emitențului și să aibă înscrisă denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului. Or, apararea recurentei este aceea că bonurile sunt emise de benzinării, deci se prezuma că îndeplinesc condițiile legale. Se observă însă din economiă OUG 28/2009 că bonurile de achiziționarea carburanților trebuie să îndeplinească cerințe suplimentare pentru a fi documente justificative, cerințe pe care reclamanta nu le-a probat. Că autoturismul este proprietatea societății și folosește la desfasurarea de activități specifice obiectului de activitate nu este suficient pentru a fi considerate cheltuieli cu combustibilul deductibile și nu înălțura obligația respectării dispozițiilor legale privind documentele justificative. Pentru o factura emisă pe numele unei persoane fizice corect nu se poate deduce TVA.

Referitor la celelalte sume impuse recurentei, Curtea reține că organul fiscal a majorat baza impozabilă avută în vedere pentru stabilirea impozitului pe profit în perioada 01.01.2005-31.03.2009 cu suma de 12.946 lei reprezentând cheltuieli nedeductibile pentru că au fost considerate nedeductibile fiscale mai multe cheltuieli înregistrate de societatea reclamanta. 3538 lei cheltuieli înregistrate în anul 2005 privind amortizarea mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar date în consum în perioada 2002-2004 perioada în care societatea era înregistrată ca platitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor; 1.008 lei contravaloare mobilier conform facturii nr. 346/22.10.2007; 1.000 lei cheltuieli cu amenzi; 2216 lei cheltuieli privind reparatii efectuate la sediul societății pentru care reclamanta nu a făcut recepția lucrărilor și nu a înregistrat venituri din producția de imobilizări corporale; 5.184 lei venituri din alta locație decât sediul declarat.

Corect a stabilit Tribunalul ca reclamanta nu a administrat în cauza nicio proba din care să rezulte că suma stabilită suplimentar cu titlu de impozit pe profit a fost greșit calculată.

Referitor la solicitarea recurentei de a i se restituie suma achitată cu titlu de impozit pe profit în baza operațiunii de vânzare a semeringurilor, operațiune care a fost ulterior destinația de părți prin voința lor, prin stornarea facturii, aceasta solicitare nu privește actele administrative contestate, este o cerere de restituire de sume care se adresează organului fiscal în-o altă procedură.

În baza acestor considerente, Curtea apreciază recursul nefundat și în baza art. 312 Cod pr. civ. îl va respinge.

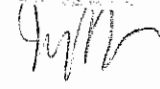
PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DECIDE

Respinge recursul declarat de către SC Ermini Bruno SRL împotriva deciziei nr. 1055/CA/23.10.2012 a Tribunalului Vaslui, decizie pe care o menține.

Irevocabilă
Pronunțată în ședința publică, azi, 12 Aprilie 2013

43

Președinte,

~~Elena Elena~~

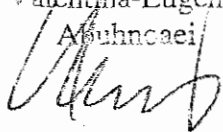
Judecător,

Maria Cristina Popa

Judecător,

Gabriel
Ionescu

Grefier,

Valentina-Eugenia
Abuhnceai

Jud fond: ELENA GANJU
Red si tehored 2 ex.PMC/10.05.2013

